

Och då så kom Fidel

När internationella desinformationsmaskineriet tänkte suga ut det gottaste av den sensationella massiva frigivningen av "samvetsfångar" från "diktaturens fängelse" dök han upp som gubben ur lådan och – hur de än hatar honom – lade sitt nyhetsvärde i vågskålen.

Fidel Castros framträdande på kubansk TV den 12 juli blev en världsnöhet. Men medierna fann det konstigt att han ägnade sig åt krigshotet i Mellanöstern, istället för deras huvudintresse: fånghistorien. De spekulerar också alla tillsammans, som med en röst, om varför han nu trädde fram. Det måste vara för att visa kubanerna att det ännu är han som bestämmer!

Det TV-intervjun med Fidel handlade om hade han tagit upp i flera artiklar sedan början av juni, faran för ännu ett förödande krig i Mellanöstern. Den första artikeln kom efter Israels angrepp på Ship to Gaza. Nästa kom när Iran avtalat med Turkiet och Brasilien att skicka uran för uppgradering i Turkiet, som ett uttryck för Irans fredliga avsikter. Men istället för att välkomna detta svarade USA med att förmå FN:s säkerhetsråd att den 9 juni anta en resolution om skärpta sanktioner mot Iran och inspektion av iranska fartyg på internationellt vatten, även om Iran gör motstånd. Den 20 juni styrde USAs hangarfartyg Harry S. Truman omgiven av atomvapenbestyckade ubåtar och krigsfartyg genom Suez-kanalen med riktning mot Persiska viken. I flottan ingick också israeliska fartyg för att inspektera iranska fartyg. Fidel undrade: "Vad gör israeliska krigsfartyg för första gången i Persiska viken, i Ormuzundet och Irans farvatten?"

Han hävdar att med FN-resolutionen lade USA sitt sista kort: bara militärt angrepp återstår om Iran inte böjer sig, vilket Fidel utgår från inte kommer att ske. Att förhindra det fruktansvärda krig detta kan leda till har varit huvudtemat i de 26 betraktelser han publicerat sedan början av juni.

Den 26 juli lanserade han första delen av sitt självbiografiska verk om befrielsekriget, Den strategiska segern, på ett stort möte med kultur- och solidaritetsarbetare. Frågorna och diskussion handlade om krigsfaran. Detsamma gällde för hans tal på ett massmöte med Havannas studenter.

Han har också diskuterat detta på en extra session i nationalförsamlingen 6 augusti, med en uppmaning till var och en att sprida budskapet över världen för att förhindra ett krig som skulle kunna bli förödande för mänskligheten. Inför årsdagen av Hiroshima riktade han för första gången en vädjan direkt till en USA-president, Barack Obama: "Ni bör veta att det ligger i era händer att erbjuda mänskligheten verklig fred. (...) Jag ber er (...) lyssna på denna vädjan (...) Tänk efter noga, rådfråga era specialister, era internationella mäktiga allierade och motståndare (...)

Det värsta som skulle kunna hända är ett kärnvapenkrig, och det verkar snart vara oundvikligt.

Undvik det!"

Eva Björklund

Nöjt leende vid anblicken av hundratusen studenter som mötte upp vid universitetet, bilden nedan till höger.

På möte den 12 augusti med Piedad Cordoba diskuterade de kampen för fred i Colombia, läget i Latinamerika och risken för krig i Mellanöstern.

Den 12 september presenterade Fidel andra delen av sitt bokprojekt om befrielsekriget: Det strategiska nederlaget. Här tillsammans med Katuska Blando, bokens redaktör

Första utflykten, 7 juli, gick till CNIC, Centret för vetenskaplig forskning, för att diskutera möjligheterna att överleva ett kärnvapenkrig i Mellanöstern.

